

А Въ конецъ, Фаломъ пѣши дѣдъ, пѣши іереміеъ въ іезекіиевъ,
людиъ преселенія, єгда хотѧхъ исходити, ѿдъ.

Б Тебѣ подобаетъ пѣши, еже, въ іѡнѣ, въ твоемъ воздыха
молитва во іерлімѣ.

Г Оглыши молитвъ мою: къ тебѣ всака плоть пріидетъ.

Д Словеса бѣззаконніка премогоща наізъ: въ нечестіи наша ты
вѣтиши.

Е Бѣже, єгоже и зералъ єшь и пріалъ, вселитъ во двоихъ
твоихъ. Исполнимъ во благихъ добы твоегѡ: сѧхъ храмъ твой.

Ѕ Дніенъ въ правдѣ, оглыши мы, еже, спасителю нашъ, огнованіе
всехъ концей земли и ѡщиихъ въ мори далече:

З оготовлѧни горы крѣпостію своєю, преподанію силою:

И смѣши глаголъ морскѹ, шлемъ боли єгѡ ктѹ постоитъ;
смѧтѹтъ газыци,

Л и огбоятъ жиѳушїи въ концахъ ѿ знаменій твоихъ: иходы
огира и вѣчера огирасиши.

Р Погѣтъ єшь землю и огпонъ єшь ѹ, огмиожи єшь ѿбогатити
ѹ: рѣка ежіа наполнимъ водъ: оготовъ єшь піщъ и мъ, тѣкъ
такъ (єсть) оготованіе.

М Бразы єлъ огпой, огмиожи житъ єлъ: въ каплахъ єлъ
возвеселитъ возилющи прозлеблюши/.

Е Благвиши вѣнцы лѣта благости твоѧ, и полѣ твоѧ
и сполнатъ тѣла:

Г газоугюти крѣналъ пістыни, и радиостию холми преподаштъ.

Д ѿдѣлаша и ѹбни ѹбчи, и огдулїлъ огмиожатъ пшеницъ:
воззобѹтъ, ико востоитъ.